EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.1.31
KOM(2011) 23 galutinis

Rekomendacija

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Susitarimo dėl pinigų su Monako Kunigaikštyste persvarstymo tvarkos

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Siekiant užtikrinti tvarkos, kurią prieš euro įvedimą taikė Monakas, San Marinas ir Vatikanas bei Prancūzija ir Italija, teisinį tęstinumą, buvo sudaryti Europos Sąjungos ir Monako, San Marino ir Vatikano susitarimai dėl pinigų.

Praėjus dešimčiai metų po to, kai euro pakeitė Monako, San Marino ir Vatikano naudotas Italijos ir Prancūzijos nacionalines valiutas, Taryba paragino Komisiją peržiūrėti susitarimų dėl pinigų veikimą[1]. Vertinimo rezultatai pateikti Komisijos komunikate dėl piniginių susitarimų su Monaku, San Marinu ir Vatikanu veikimo[2].

Komisija priėjo prie išvados, kad reikia iš dalies pakeisti dabartinius susitarimus dėl pinigų tam, kad būtų užtikrinti nuoseklesni Sąjungos ir susitarimus pasirašiusių šalių santykiai. Tuo remdamasi Taryba 2009 m. spalio 16 d. priėmė du sprendimus, kuriais Europos Komisija ir Italijos Respublika įgaliojamos persvarstyti galiojančius susitarimus. 2009 m. gruodžio 17 d. su Vatikano Miesto Valstybe sudarytas naujas Susitarimas dėl pinigų[3], o su San Marino Respublika dar vyksta diskusijos.

Šiame rekomendacijos priimti Tarybos sprendimą projekte nustatoma Susitarimo su Monako Kunigaikštyste persvarstymo tvarka.

Nepaisant to, kad su Vatikanu ir San Marinu sudarytuose susitarimuose reikėjo padaryti daug pakeitimų, Susitarimo dėl pinigų su Monako Kunigaikštyste persvarstymo apimtis turėtų būti gerokai mažesnė, nes Monako Kunigaikštystė jau taiko visus reikiamus Sąjungos bankininkystės ir finansų srities teisės aktus. Todėl Komisija siūlo siekti, kad būtų iš dalies pakeistos šios nuostatos:

- **Viršutinės išleidžiamų eurų monetų skaičiaus ribos**

Dėl istorinių priežasčių viršutinės Monako, San Marino ir Vatikano per metus išleidžiamų monetų skaičiaus ribos buvo nustatytos dviem skirtingais būdais (Monakui šiuo metu leidžiama išleisti ne daugiau kaip 1/500-ąją Prancūzijoje nukaldinamų monetų, o Vatikanas ir San Marinas turėjo (turi) nekintamo dydžio kvotas), lėmusiais labai skirtingus rezultatus.

Kad visoms šalims, su kuriomis sudaromi susitarimai dėl pinigų, būtų taikomos vienodos sąlygos, Komisija pasiūlė nustatyti ***naują vienodą metodą, kaip skaičiuoti viršutines išleidžiamų eurų monetų skaičiaus ribas***, kuris taip pat būtų naudojamas visuose susitarimuose. Be to, Komisija pasiūlė padidinti viršutines susitarimus dėl pinigų pasirašiusių šalių išleidžiamų monetų skaičiaus ribas, kad būtų sudarytos sąlygos jų monetų apyvartai. Jei nukaldinamas nedidelis monetų skaičius, jų paklausa tarp monetų kolekcininkų yra labai didelė. Tokiu atveju monetos nenaudojamos pagal jų pirminę mokėjimo priemonės paskirtį, bet saugomos tik kaip kolekcionavimo objektai.

Atsižvelgiant į naują susitarimą su Vatikanu ir susitarimą su San Marinu, dėl kurio dar deramasi, Monako naujosios viršutinės ribos būtų nustatomos remiantis kintama ir nekintama dalimis:

---

1 Tarybos išvados dėl apyvartinių eurų monetų nacionalinių pusių ir išleidimo bendrųjų gairių, 2009 m. vasario 10 d. 2922-asis Ekonomikos ir finansų reikalų tarybos posėdis.

2 2009 m. liepos 14 d. COM(2009) 359.

3 OL C 28, 2010 2 4, p. 13–18.

(1) **Nekintama dalimi** turėtų būti siekiama patenkinti monetų kolekcininkų poreikius. Remiantis bendrais vertinimais, kolekcininkų rinkos poreikiams patenkinti turėtų pakakti maždaug 2 340 000 EUR bendros vertės monetų.

(2) **Kintama dalis** Monako atveju būtų pagrįsta vidutiniškai vienam Prancūzijos gyventojui tenkančiu monetų skaičiumi. Vidutinis vienam gyventojui tenkantis n-1 metais Prancūzijoje išleistų monetų skaičius būtų padaugintas iš Monako Kunigaikštystės gyventojų skaičiaus.

- **Jurisdikcija**

Dabartiniuose susitarimuose dėl pinigų nenustatyti jokie svertai, kuriais Sąjunga galėtų pasinaudoti tuo atveju, jei tuos susitarimus pasirašiusios šalys nevykdytų savo prievolių (pvz., laiku į nacionalinę teisę neperkeltų tam tikrų Sąjungos teisės aktų), išskyrus kraštutinę (todėl mažai tikėtiną) galimybę vienašališkai nutraukti susitarimą. Todėl Komisija siūlo, kad ***ginčams***, kurių gali kilti taikant susitarimus dėl pinigų, ***spręsti būtų pasirinktas Europos Sąjungos Teisingumo Teismas***.

- **Susitarimo forma**

Reikėtų pataisyti Susitarimo dėl pinigų formą.

Rekomendacija

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Susitarimo dėl pinigų su Monako Kunigaikštyste persvarstymo tvarkos

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 219 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos rekomendaciją[4],

atsižvelgdama į Europos centrinio banko nuomonę[5],

kadangi:

(1) Sąjunga turi kompetenciją spręsti pinigų ir valiutos kurso srities klausimus nuo euro įvedimo dienos.

(2) Taryba turėtų nustatyti derybų dėl susitarimų, susijusių su pinigais ar valiutos kurso režimu, ir jų sudarymo tvarką.

(3) 2001 m. gruodžio 26 d. Prancūzijos Respublika Europos bendrijos vardu su Monako Kunigaikštyste sudarė Susitarimą dėl pinigų.

(4) Prancūziją ir Monako Kunigaikštystę sieja ilgalaikiai piniginiai ryšiai, įteisinti įvairiomis teisinėmis priemonėmis. Monako Kunigaikštystėje esančios finansų įstaigos turi teisę naudotis *Banque de France* refinansavimo priemonėmis ir dalyvauja kai kuriose Prancūzijos mokėjimo sistemose tokiomis pat sąlygomis kaip Prancūzijos bankai.

(5) 2009 m. vasario 10 d. Taryba nutarė, kad Komisija turėtų peržiūrėti, kaip veikia galiojantys susitarimai, ir apsvarstyti galimybę padidinti viršutines išleidžiamų monetų skaičiaus ribas.

(6) Komunikate dėl piniginių susitarimų su Monaku, San Marinu ir Vatikanu veikimo[6] Komisija priėjo prie išvados, kad reikia iš dalies pakeisti dabartinį Susitarimą dėl pinigų su Monako Kunigaikštyste tam, kad būtų užtikrinti nuoseklesni Sąjungos ir susitarimą dėl pinigų pasirašiusių šalių santykiai.

(7) Todėl Susitarimą dėl pinigų su Monako Kunigaikštyste reikėtų persvarstyti, kad būtų galima patikslinti viršutines išleidžiamų monetų skaičiaus ribas, pasirinkti galimų

---

4 OL C , , p. .
5 OL C , , p. .
6 COM(2009) 359.

ginčų sprendimo jurisdikciją ir pataisyti Susitarimo formą pagal naują bendrą formą. Dabartinis Susitarimas turėtų likti galioti, kol Šalys sudarys naują Susitarimą,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Prancūzijos Respublika kuo greičiau praneša Monako Kunigaikštystei apie būtinybę iš dalies pakeisti galiojantį Susitarimą dėl pinigų, kurį Europos Sąjungos vardu sudarė Prancūzijos Respublika ir Monako Kunigaikštystė, ir pasiūlo persvarstyti atitinkamas Susitarimo nuostatas.

2 straipsnis

Sąjunga siekia, kad persvarstant Susitarimą su Monako Kunigaikštyste būtų padaryti šie pakeitimai:

(a) Susitarimą sudarytų Sąjunga, atstovaujama Prancūzijos Respublikos ir Europos Komisijos, ir Monako Kunigaikštystė.

(b) Būtų persvarstytas viršutinių Monako išleidžiamų eurų monetų skaičiaus ribų nustatymo metodas. Naujosios viršutinės ribos būtų apskaičiuojamos taikant metodą, pagrįstą nekintama dalimi, kuria siekiama išvengti pernelyg didelio numizmatų spekuliavimo Monako monetomis ir patenkinti paklausą kolekcinių monetų rinkoje, ir kintama dalimi, kuri apskaičiuojama n-1 metais išleistų monetų, vidutiniškai tenkančių vienam Prancūzijos gyventojui, skaičių padauginus iš Monako gyventojų skaičiaus. Nepažeidžiant kolekcinių monetų išleidimo sąlygų, Susitarime būtų nustatyta 80 % minimali nominaliąja verte Monako išleidžiamų eurų monetų dalis.

(c) Ginčus, kurie gali kilti taikant Susitarimą, spręstų Europos Sąjungos Teisingumo Teismas. Jeigu Sąjunga arba Monakas laiko, kad kita Šalis neįvykdė prievolės, kurią ji turi pagal Susitarimą dėl pinigų, ji (jis) dėl to gali kreiptis į Teisingumo Teismą. Teismo sprendimas Šalims yra privalomas, ir jos turi imtis būtinų priemonių, kad jį įvykdytų per Teismo sprendime nustatytą laikotarpį. Jeigu per minėtą laikotarpį Sąjunga arba Monakas nesiima sprendimui įvykdyti būtinų priemonių, kita Šalis gali nedelsdama nutraukti Susitarimą.

(d) Būtų pataisyta Susitarimo forma.

3 straipsnis

Derybas su Monako Kunigaikštyste Sąjungos vardu veda Prancūzijos Respublika ir Komisija. Europos centrinis bankas dalyvauja derybose kaip visateisis dalyvis ir tariasi dėl jo kompetencijai priklausančių klausimų. Prancūzijos Respublika ir Komisija pateikia Susitarimo projektą Ekonomikos ir finansų komitetui, kad šis pareikštų savo nuomonę.

4 straipsnis

Prancūzijos Respublika ir Komisija įgaliojamos Sąjungos vardu sudaryti Susitarimą, nebent Ekonomikos ir finansų komitetas arba Europos centrinis bankas mano, kad Susitarimas turėtų būti pateiktas Tarybai.

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai, Komisijai ir ECB.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas